

København, den 1. marts 2013

**Sagsnr. 2012 - 1522/MLH
1. advokatreds**

K E N D E L S E

Advokatrådet har ved anklageskrift af 23. april 2012 og korrigeret anklageskrift af 24. august 2012 rejst sag ved Advokatnævnet mod

indklagede

for at have tilsidesat advokatpligterne, jf. retsplejelovens § 126 og § 143, stk. 5:

Forhold 1

ved fra 12. september 2011 i strid med § 61, stk. 1, i vedtægten for Advokatsamfundet ikke at have tegnet ansvarsforsikring,

Forhold 2

ved på trods af henvendelse herom fra Advokatsamfundets sekretariat af 12. september 2011 i strid med § 61, stk. 2, i vedtægten for Advokatsamfundet ikke at have dokumenteret over for Advokatrådet, at ansvarsforsikring er tegnet,

Forhold 3

ved fra 12. september 2011 i strid med § 62, stk. 1, i vedtægten for Advokatsamfundet ikke at have stillet garanti,

Forhold 4

ved på trods af henvendelse herom fra Advokatsamfundets sekretariat af 12. september 2011 i strid med § 62, stk. 2, i vedtægten for Advokatsamfundet ikke at have dokumenteret over for Advokatrådet, at garanti er stillet.

Advokatrådet har principalt nedlagt påstand om, at Advokatnævnet frakender indklagede retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre, subsidiært i en af nævnet fastsat periode, mere subsidiært at indklagede pålægges en sanktion efter Advokatnævnets nærmere bestemmelse, jf. retsplejelovens 147 c, stk. 1, idet indklagede har gjort sig skyldig i en grov overtrædelse af advokatpligterne, og idet de udviste forhold giver grund til at antage, at han ikke for fremtiden vil kunne udøve advokatvirksomhed på forsvarlig måde, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 3.

Indklagede har ikke besvaret Advokatnævnets henvendelser i sagen. Han og hans forsvarer har taget bekræftende til genmæle over for Advokatrådets subsidiære påstand om frakendelse i en af nævnet fastsat periode.

Sagens nærmere omstændigheder er følgende:

Indklagede er født i 1952 og fik advokatbeskikkelse den 17. juni 1981. Han udøvede herefter advokatvirksomhed indtil den 16. december 1981, hvor han deponerede sin beskikkelse. Han fik genudleveret beskikkelsen den 13. juni 2000, hvorefter han igen udøvede advokatvirksomhed indtil den 11. juni 2012, hvor han atter deponerede beskikkelsen.

Advokatsamfundets sekretariat rettede ved e-mail af 28. januar 2011 og brev af 12. september 2011 henvendelse til indklagede og anmodede om dokumentation for, at han var i besiddelse af fornøden advokatansvarsforsikring og garanti. Det blev i brevet af 12. september 2011 anført, at indklagede måtte forvente at blive indbragt for Advokatnævnet, såfremt han ikke fremsendte den pågældende dokumentation inden 14 dage.

Indklagede har ikke besvaret Advokatsamfundets henvendelser i sagen.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet den 19. februar 2013 med deltagelse af 15 medlemmer.

Ved sagens behandling mødte anklageren, advokat A, og forsvareren, advokat B.

Procedure:

Anklageren har til støtte for sin påstand gjort gældende, at det er uforsvarligt at drive advokatvirksomhed, hvis advokaten ikke har tegnet ansvarsforsikring og stillet garanti, idet overholdelsen af reglerne herom er en forudsætning for at drive advokatvirksomhed. Klienterne er meget dårligt stillet, hvis advokaten ikke har tegnet forsikring og stillet garanti. Der er således tale om en grov tilsidesættelse af god advokatskik. Advokatnævnet må lægge til grund, at indklagede ikke har tegnet forsikring og stillet garanti, idet han ikke har besvaret henvendelserne fra Advokatsamfundets sekretariat og fra Advokatnævnet.

Betingelserne for en frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre er til stede, idet der er tale om en grov tilsidesættelse af god advokatskik, og idet de udviste forhold sammenholdt med det forhold, at indklagede intet har gjort for at rette for sig, vidner om, at han ikke for fremtiden vil udøve advokatvirksomhed på forsvarlig måde.

Det vil ikke være en adækvat sanktion at pålægge en advokat en bøde for overtrædelse af reglerne om forsikring og garanti, idet en advokat således vil kunne spekulere i at undlade at tegne forsikring og stille garanti.

Forsvareren har til støtte for sin påstand om frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed for en kort periode gjort gældende, at det er en formildende omstændighed, at indklagede har drevet advokatvirksomhed i mange år uden at være blevet pålagt sanktioner af Advokatnævnet, og at der ikke er nogen klienter, der nogensinde har meldt sig med erstatningskrav over for ham. Det er endvidere en formildende omstændighed, at indklagede har deponeret sin beskikkelse.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Skyldsspørgsmålet:

Forhold 1 og 3

Alle advokater har pligt til at tegne en ansvarsforsikring og at stille en garanti. Dette fremgår af §§ 61 og 62 i vedtægt for Det Danske Advokatsamfund:

§ 61

Stk. 1. Enhver advokat har pligt til at tegne ansvarsforsikring i henhold til en af Advokatrådet godkendt police til dækning af det erstatningsansvar, som personen som advokat måtte ifalde for formueskade påført tredjemand ved enhver form for uagtsom handling eller undladelse, der skyldes advokaten eller advokatens personale. Forsikringssummen skal andrage mindst 2,5 millioner kroner. Forsikringen skal dække i mindst 5 år efter ophør af den danske advokatbeskikkelse eller opgivelse af EU-advokatens varige udøvelse af advokatvirksomhed her i landet. Det skal fremgå af policen, at forsikringsselskabet hæfter over for den skadelidte tredjemand for en af advokaten påtaget selvrisiko. Det skal endvidere fremgå, at forsikringen kun kan bringes til ophør ved forsikringsselskabets underretning af Advokatrådet, og at forsikringsselskabet accepterer, at rådet kan holde forsikringen i kraft i overensstemmelse med stk. 6.

Stk. 2. Det påhviler advokaten enten selv eller gennem sit forsikringsselskab at dokumentere over for Advokatrådet, at behørig forsikring er tegnet.

Stk. 3. [...]

Stk. 4. Tegner eller opretholder en advokat ikke den i stk. 1 nævnte ansvarsforsikring, kan Advokatrådet ud over eventuel indbringelse af sagen for Advokatnævnet beslutte, at advokaten skal betale et særligt bidrag til Erstatningsfonden. [...]

§ 62

Stk. 1. Enhver advokat har pligt til gennem en erklæring fra et forsikringsselskab eller et pengeinstitut at stille garanti i henhold til en af Advokatrådet godkendt garantiformular om, at vedkommende som selvskyldner hæfter direkte over for en advokats klient for dækning af tab, som klienten har lidt ved at advokaten eller dennes personale uretmæssigt har forbrugt midler, der var advokaten betroet i dennes egenskab af advokat. Garantisummen skal andrage mindst 5 millioner kroner. Det skal fremgå af garantiformularen, at garantien kun kan bringes til ophør ved forsikringsselskabets eller pengeinstitutets underretning af Advokatrådet, og at forsikringsselskabet eller pengeinstitutet accepterer, at rådet kan holde garantien i kraft i overensstemmelse med stk. 5.

Stk. 2. Det påhviler advokaten enten selv eller gennem sit forsikringsselskab eller pengeinstitut at dokumentere over for Advokatrådet, at garanti er behørigt stillet.

Stk. 3. [...]

Stk. 4. Stiller eller opretholder en advokat ikke den i stk. 1 nævnte garanti, kan Advokatrådet ud over eventuel indbringelse af sagen for Advokatnævnet beslutte, at advokaten skal betale et særligt bidrag til Erstatningsfonden. [...]

Når en advokat tegner en ansvarsforsikring og garanti, underretter det pågældende forsikringsselskab Advokatsamfundet herom. Advokatsamfundet fører tilsyn med, at alle advokater har tegnet forsikring og stillet garanti.

Advokatsamfundet har ikke modtaget underretning fra et forsikringsselskab om, at indklagede har tegnet forsikring og garanti. Han har på trods af flere opfordringer hertil heller ikke fremlagt dokumentation for, at en sådan garanti og forsikring er tegnet. Advokatnævnet lægger på denne baggrund til grund, at indklagede i strid med Advokatsamfundets vedtægt ikke har tegnet ansvarsforsikring og stillet garanti.

Det er Advokatnævnets opfattelse, at overholdelsen af reglerne om ansvarsforsikring og garanti er en grundlæggende forudsætning for at drive advokatvirksomhed på forsvarlig vis og er af afgørende betydning for en advokats klients muligheder for at undgå økonomiske tab ved advokatens eventuelle fejl og forsømmelser.

Advokatnævnet finder på denne baggrund, at indklagede groft har tilsidesat god advokatskik.

Forhold 2 og 4

Som følge af afgørelsen af skyldspørgsmålet ovenfor absorberes forhold 2 og 4 af forhold 1 og 3.

Sanktionen:

Det er som ovenfor anført Advokatnævnets opfattelse, at overholdelsen af reglerne om ansvarsforsikring og garanti er en grundlæggende forudsætning for at drive advokatvirksomhed på forsvarlig vis og er af afgørende betydning for en advokats klients muligheder for at undgå økonomiske tab ved advokatens eventuelle fejl og forsømmelser, og at indklagede derfor groft har tilsidesat god advokatskik.

Advokatnævnet finder endvidere på baggrund af tilsidesættelsen af disse grundlæggende pligter, at der er grund til at antage, at indklagede ikke for fremtiden vil udøve advokatvirksomhed på forsvarlig måde. Nævnet finder derfor, at indklagede bør fratages retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 3.

Indklagede kan forlange Advokatnævnets afgørelse indbragt for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 e. Anmodningen fremsættes over for justitsministeren.

Herefter bestemmes:

Indklagede fratages retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre.

På nævnets vegne

Jon Stokholm